

Krížová cesta v rodisku sv. Rity – Roccaporeno

Púť po stopách svätých matiek Rím – Cascia – Roccaporeno MM 2016

potom na ňom aj pokojne zostarneme aj zomierame. A dokonca sme aj šťastní, lebo náš kríž je pre nás mostom k sláve. Ty, Pane, si bol neúspešný, nemal si ani komu odovzdať svoje učenie. Dal si ho apoštolom, ktorí ťa zradili. Ale sila Ducha Svätého je taká veľká, že ho nemožno nikdy zastaviť. V roku 1974 sa hovorilo v rôznych časopisoch, že náboženstvo sa končí. Filmy Španielskej revolúcie ukazovali, ako zapalovali sochy svätých a tancovali, smiali sa z Boha a z Krista, že umrel na kríži. Tí, ktorí to robili, už nie sú. Ale Kristus žije, ON je naša istota. Keď máme pochybnosť, pýtame sa: Oplatí sa ti, Pane, veriť, keď sa nám nedarí? Svätá Terézia z Avily vyčítala Ježišovi: „Pane, kde si bol, keď sa mi nedarilo?“ „Niesol som si ťa v rukách.“ Ježišu, najbližšie si nám vtedy, keď najviac trpíme.

XIII. zastavenie: Pána Ježiša skladajú z kríža

Koľko rás sa pýtame, že kde budeme ležať, aký pomník budeme mať. Najkrajšie pomníky majú mafiáni. Keď som bol pochovávať jedného mafiána a keď som začal v mene Otca, všetci siahli po pištoli. ☺ Celý život robíš tak, ako si bol naučený od mladosti. Keď si zabíjal, pôjdeš ako zabijak. A to je veľmi ťažké. Kde sa strom nakláňa, na staré kolená padne. Ale vždy sa dá ešte pomôcť milosťou a modlitbami. Teda nie kde budem ležať, ale pýtajme sa: Ako budem oslavovať Boha na druhom svete? Čím som oslávil Boha v súčasnom svete? Druhá vec, ktorá ma vždy napadne: kde bol prvý pápež Peter? Bál sa. Mal strach. Tí, ktorí majú svedčiť, často majú strach povedať pravdu. A nakoniec dieťa ti povie takú pravdu, že ja ako kňaz sa musím zamyslieť a napraviť. Pamätám si, ešte za socializmu, šiel som do roboty – vtedy bolo zvykom deti dvojako učiť. Doma Pochválen a vonku Česť práci. A išlo v Prešove dievčatko so starou mamou okolo Kostola sv. Mikuláša a dieťa sa tak nevinne pýtalo, býva tu Ježiško? Čuš, to len doma sa môžeš pýtať. Aby naše kresťanstvo nebolo iba doma. Aby sme naše kresťanstvo skutočne neprípodobnili tomuto zastaveniu, že nás už snímajú z kríža, že už nemáme čo povedať, že nad kresťanstvom v Európe je už Amen.

Lebo práve tu to všetko začína. Myslím si, že po týchto časoch, ktoré teraz žijeme, prídu úžasné kresťanské časy. Iného typu. Nielen rituál, ale láska a otvorené srdce, ktoré bude Krista nie snímať z kríža, ale milovať.

XIV. zastavenie: Pána Ježiša pochovávajú

Niekedy sa pýtame, aký budeme mať hrob? Bud' otvorený, alebo naveky zapečatený. Keby bol naveky zapečatený, neoplatilo by sa ani žiť. Budujeme rodinu, zabezpečujeme majetky a deti sa hádajú pri smrteľnej posteli, komu čo bude patriť. Teda pýtajme sa: „Kde bude môj hrob otvorený?“ Lebo smrť je iba vysvedčením toho, že som zvládol svoj život, ktorý som dostal v krste, aby som bol údom Krista: **ako prorok** – prorok je ten, kto svedčí správnym životom; **ako kráľ** – kráľ je ten, kto vládne nad svojimi slabosťami odovzdanosťou Ježišovi; **ako kňaz** – kňaz je ten, ktorý obetuje svoj život. Máme sa všetci obetovať jeden za druhého a milovať sa navzájom. Prázdny hrob znamená otvorené srdce, otvorenú náruč, stvorenie pre večný život.

Pane Ježišu, daj, aby moje srdce nebolo hrobom dobrých myšlienok, hrobom lásky, ale startovacou plochou, kde začnem milovať svojich blížnych.

A po tejto krížovej ceste daj mi silu, aby som dokázal správne použiť výchovu spod kríža.

AMEN.

I. zastavenie: Pán Ježiš je odsúdený na smrť

Aj my často odsudzujeme druhých. Radi sa staráme do druhých a veľmi často posudzujeme správanie tých najbližších v našich rodinách. Vo filme o sv. Rite sme videli, že aj tí najbližší sa obracajú chrbtom a odsudzujú a ohovárajú. Máme hneď recept, čo majú robiť a ako. Namiesto toho, aby sme sa snažili pochopiť ich a pomôcť im, hádzeme im polená pod nohy, lebo sa nesprávajú podľa našich predstáv a očakávaní.

II. zastavenie: Pán Ježiš berie na svoje plecía kríž

Keď som bol malý, často som si predstavoval, že by som rád niesol kríž, ktorý by síce vyzeral mohutne, ale bol by len taký polystyrénový, aby nebol veľmi ťažký, ale aby ho druhí videli. Neuvedomil som si, že Boh vidí inak, vidí, aký je môj kríž v skutočnosti. Či ho naozaj prijímam, alebo si ho zľahčujem a nesiem ho len naoko.

III. zastavenie: Pán Ježiš prvýkrát padá pod krížom

Keď sa stretávam s mladými na náuke pred manželstvom, pýtam sa ich, čo chcú, čo sa im najviac páči na tom, s kým chodia. Keď im potom poviem, že najväčším darom v manželstve sú moje chyby, tak stiahnu uši i oči. Ale chyby sú skutočne veľkým darom pravdy. Keby bol sv. Peter dokonalý, keď ho volal Ježiš, povedal by mu, ty choď ďalej, ty ma neotravuj, ja som dokonalý. Ale Peter si je vedomý svojej slabosti a hriešnosti a hovorí: Ja ťa potrebujem. Uvedomme si pri tomto zastavení, na čo potrebujeme Ježiša. Potrebujeme naše slabosti, aby sme za ním mohli kráčať, aby nás On mohol dvíhať.

IV. zastavenie: Ježiš sa stretáva so svojou matkou

Asi najdojemnejšia scéna z celej krížovej cesty. Poznáte situácie, keď deti odchádzajú na diskotéky alebo v piatok večer do mesta, keď pozeráte cez okno a ony neprichádzajú, keď budete muža, dačo rob, niekde sme zlyhali. Môžeme povedať, že Panna Mária zlyhala? Keď stretá svojho Syna s krížom na pleciah ako lotra? Často si kladiem otázku: „Panna Mária, čo ti bolo vtedy, keď si ho stretla, ako ti bolo? Pozerala si sa po ľudoch, ako po tvojom Synovi pľujú, kričia hlúpe reči, ako ťa znevažujú, ale ty si ho objala. Bol to tvoj Syn, tvoje dieťa.“ Matka musí mať vždy otvorenú náruč, aj keď nerozumie, čo sa s jej dieťaťom robí. Lebo otvorená náruč matky je polovica neba pre to dieťa a polovičná spása. A druhá náruč – otcova – dopĺňa nebo. Neuchyľujme sa k hádkam, keď deti robia chyby, ale kľaknime si na kolená a modlime sa. Otvorme náruč lásky a ony mnohé veci pochopia.

V. zastavenie: Šimon Cyrenejský pomáha Pánu Ježišovi niesť kríž

Najkrajšia scéna pedagogiky výchovy. My chlapi stojíme niekedy stranou – sú to tvoje deti. Zamysli sa nad sebou, kde ste ich doviedli. Stojíš stranou medzi inými, posudzuješ v krčme pri pive, na futbale, kdekade. Úloha každého chlapa je byť Šimonom Cyrenejským v rodine. Pomôcť niesť povahu možno svojej manželky, svojich detí, nadľahčovať a práve to, čo stále hovorím, otcovia sú tí v rodine, ktorí majú povzbudzovať a niesť kríž. Šimonovi tiež nebolo jedno. Taká dôležitá chvíľa – keby sa bol vzoprel, bude ho to stáť život. Keď sa vzoprie chlap, že nechce robiť povinnosti otca v rodine, odsúdi sa na smrť pred Bohom. Ťažké to je, ale nie je to otázka, či sa mi chce, alebo nechce, ale k tejto spolupráci na nesení kríža ma volá Ježiš. To je povolanie a výzva. Pane, daj mi silu, aby som spolu s Tebou kráčal a takto sa Ti viac podobal. A takto najkrajšie pomáham svojej rodine.

VI. zastavenie: Veronika podáva Pánu Ježišovi šatku

Dva protipóly – Šimon Cyrenejský a Veronika. Chlapov vždy treba pozvať, vyzvať, žena vždy prichádza – súciti. A práve tieto dve scény krásne spojené dokopy nás veľa učia. Keď sa priblížil niekto do troch metrov k odsúdencovi, bol mŕtvy. Koľko odvahy mala Veronika, koľko odvahy mala a sily v súcite, že prišla k Ježišovi a videla jeho tvár. Tvár človeka vždy prezrádza, čo ten človek prežíva. Žene nikdy neunikne, keď sa pozerá na svoje dieťa, keď klame, na tvár svojho muža, keď klame... Ženy neoklameme. A práve Veronika je symbolom súcitnej ženy, symbolom milosrdenstva, odvahy, a preto Veronika je Victory – tá, ktorá víťazí v Kristovi. Prosme o túto silu, aby sme boli múdri, ženy aj muži, a neposudzovali. Ženy majú svoju logiku súcitu a lásky, aj keď to niekedy tak nevyzerá.

VII. zastavenie: Pán Ježiš druhýkrát padá pod krížom

Keď sa historici hádali, koľkokrát padol Ježiš na krížovej ceste, nevedeli presne povedať, ale možno aj viac ako 10-krát. Ťažko sa odpúšťa tomu, kto ťa sklame. A práve kríž, ktorý tlačí, väčšinou z vonkajšieho hľadiska posúdime raz-dva: „On nepotrebuje, on je lenivý, on je darebák, on len hrá...“ Keď poodhalí svoje vnútro, potom človek zrazu zistí, že je toho veľa. Naše vnútro sa skladá z veľmi tajomných komôr, tie neradi priznávame. Sú tak hlboko skryté v našom egu, že len málokedy ich prezradíme. Práve toto zastavenie znamená otvoriť sa Bohu a otvoriť sa ľuďom. Aj takéto zájazdy, púte, kde musíme byť spolu a znášať druhých, najkrajšie vyjadrujú naše vnútro. Pane Ježišu, Ty najlepšie poznáš moje vnútro, moje srdce, lepšie ako ja sama. Nedovoľ, aby som si nasadzovala masku, keď si nechcem priznať, aká v skutočnosti som.

VIII. zastavenie: Pán Ježiš napomína plačúce ženy

Keď v súkromí rozmýšľam nad týmto zastavením, príde mi na rozum Európska únia. Plačeme nad každým, nad všetkým, chceme každému pomôcť, iba o vlastnú dušu nestojíme. Plačeme nad falošným hrobom, nasadzujeme si masku akéhosi falošného súcitu. A preto Ježišovi možno aj dobre padlo, že niekto nad ním plače, ale posielá ich domov, choďte plakať nad svojimi deťmi. To je tvrdé; teda prv, ako vyslovím nejaké slovo úsudku nad niekým druhým, Ježiš ma posielá ísť do vlastnej rodiny, kľaknúť si pred kríž a pýtať sa ho, čo mám robiť, Pane, ako konať? A ja si myslím, že aj MM majú nádherné: neradíme si. My všetci radíme a to je najväčšia hlúposť. Kľakni si! Práve teraz jeden rozprával: Dcéra chodila neskoro domov, nevedeli, čo robiť, kričali na ňu, plakali nad všetkým. Jedného dňa žena povedala, poďme sa modliť, keď príde domov o tej tretej, štvrtej. Dcéra otvorila, oni kľáčali pred krížom. Bola nervózna, že na ňu nekričia, že sú tak ticho. Namiesto toho vidí otca s mamou sa modliť ruženec. Pre dcéru to bol najťažší ťah v živote. Ani krik nepomáha, ani múdre rady otca a mamy, ale rany Krista z kríža sú najlepšou pedagogickou pomôckou na výchovu našich detí. Pane, prosíme Ťa o silu, keď sa budeme rozhodovať, ako ďalej v našom živote, a keď budeme chcieť plakať, aký je svet zlý, povedz nám, aby sme si kľakli pod kríž a učili sa od Teba. Pri päte kríža veľa vecí pochopíme.

IX. zastavenie: Pán Ježiš tretíkrát padá pod krížom

Už sa nám veľmi darí v rodine, keby sme ešte toto dostali, bol by pokoj. Koľko rás sa hovoríme, keď sedíme za stolom, alebo sme niekde na odpuste, alebo na návšteve: „Vcelku sa nám darí; keby naša dcéra urobila štátnice a syn začal chodiť do kostola; keby sa nám ešte podarilo nejako tie zárobky lepšie, keby nám trošku Pán Boh povolil kohútik našich túžob. Ale nie. Pán Ježiš drží akosi priškrtené tie kohútiky. Dáva len toľko, koľko potrebujeme. A niekedy sa nám zdá, že už to všetko máme, a vtedy sa všetko zloží... Poznáme tie situácie.

Uvažujme pri tomto zastavení: „Pane, na koho sa viac spolieham? Na vlastné sily, alebo na Teba?“ V tých chvíľach sa najkrajšie ukazuje môj charakter. To sme krásne videli aj vo filme o sv. Rite. Keď už bolo všetko zlé, keď už zomreli aj deti, skoro sa zbláznila. Nechala si svadobné šaty, spomienku, rozstrapatené vlasy neviestky a blúzenie človeka, ktorý stratil cieľ. To bolo krásne vyjadrené. Pane, daj, aby sme sa na tejto krížovej ceste naučili správne chápaniu našich bolestí, neúspechov aj slabostí.

X. zastavenie: Pánu Ježišovi vyzliekajú šaty

Keď sa tak dívam na mladých, na svoje mladé roky, často mi príde na rozum 68. rok, keď si dievčatá odstrihli sukne. Nikto im neprikázal a samy si ich odstrihli a samy sa vyzliekali, len aby ukázali svoje nohy. Nikto nám dnes nekáže, aby sme ukazovali svoje telo, samy sa vyzliekame a znehodnocujeme. Tu nejde o telo, telo je krásne celé, ale ide o veľkosť a dôstojnosť človeka, ktorý má Božieho Ducha v sebe. Keď ponížime telo, ponížime aj dušu. Nevieime si nič vážiť a práve o tom som mal nedávno rozhovor s jedným kňazom v Taliansku. Hovoril, že moslimka si nedá dolu burku, je hrdá na to, že je moslimkou a že môže provokovať európske ženy. Neberú nás vážne, lebo si nevážime sami seba a svoje telo. Toto zastavenie je predobrazom 20-teho storočia. Vyzliekli sme sa z mravnosti, vyzliekli sme sa zo studu, vyzliekli sme sa z vernosti v rodinách, vyzliekli sme sa z úcty k pravde a etike a navliekli sme si masku falošnosti. Všetko je prospech, ekonomika, smrť. Sú to tvrdé zastavenia na tej krížovej ceste. Vyzliecť sa zo šiat a byť nemravný znamená vyzliecť sa z Boha. Hovorím teraz vám, ženy: žena, keď sa stane nevernou v sexualite, ona nepredáva telo, ale dušu. To je tragédia. Chlap, to je trochu iné. Keď žena dá seba samú, celú, ona zradí seba samú, ona potom nevie, kto je. A preto chlapi by mali chrániť svoju ženu pred ňou samou. Preto by mali byť rytieri. Chrániť, obliekať svoju rodinu do sviatočných šiat.

XI. zastavenie: Pána Ježiša pribíjajú na kríž

Poznáme stavy, keď sme chceli niečo robiť a nemôžeme. Kým sme mladí, športujeme, tancujeme, beháme, premiestňujeme sa... Príde moment, keď budeš musieť ležať v posteli. Nehybný, pribitý a budeš pozeráť na svoje ruky a na svoje nohy. My neradi myslíme na túto scénu nášho života, keď budeme slabí. Ale to je pravda o nás. Príde chvíľa, keď tie ruky, ktoré umývali riad, ktoré požeňovali, hladili, pribíjali klince, hrešili... nohy, ktoré behali kade-tade, zrazu nemôžu. Koľkokrát mi príde na rozum táto myšlienka, keď idem vysluhovať sviatosť zmierenia. Nedávno som sa išiel opýtať, či sa nepotrebuje jeden pán vyspovedať, keď sa už chýli asi jeho koniec. Začal hrešiť, pľuvať. Zobral som si stoličku, prišiel som k nemu a hovorím: „Budem sa pozeráť na vás, ako budete umierať.“ A to zabralo. EÚ by ma odsúdila, že som krutý. Som láskavý, lebo mi ide o spásu duše. Koľko rás sa mýlime. Len aby bolo dobre, necháme zahynúť človeka aj s jeho nesmrteľnou dušou. Prosme: Pane Ježišu, daj nám silu, aby sme sa v pravej chvíli vedeli ponáhľať v tomto Roku milosrdenstva k tým, ktorí potrebujú našu pomoc pri umieraní, pri zaopatrovaní. Aby sme sa nebáli. Daj nám silu, keď treba povedať – už to končí. Neklamme seba ani tých, čo zomierajú, lebo odídeme na druhý svet a tam nás tá lož dobehne. Neunikneme jej.

XII. zastavenie: Pán Ježiš na kríži zomiera

Keď stojím niekedy sám pod krížom a mám chútky mať niečo – byť bohatý; mať to, čo druhí nemajú; mať pekné auto, viete, to je pre chlapa dôležité, mať rýchle auto, to ešte dôležitejšie. Keď túžime mať niečo pekné a Pán Boh si nás niekedy tak trošku drží na kríži. Celý život sme v podstate na kríži. Pane, ty si nám dal taký neviditeľný kríž, ktorý, keby si nám ukázal na začiatku nášho života, by sme sa zľakli. Ty nám ho tak krásne formuješ, že